

Śri Rama Nawami

Rama jest wewnętrznym mieszkańcem każdego ciała. Jest źródłem błogości (Atma-Ramą) każdego człowieka. Jego błogosławieństwa wypływające z wewnętrznego źródła obdarzają spokojem i błogością. Jest prawdziwym ucieleśnieniem dharma, wszystkich kodeksów moralności, które łączą całą ludzkość w miłości i jedności.

Ramajana, opowieść o Ramie, przekazuje dwie nauki: znaczenie nieprzywiązania oraz potrzebę uświadomienia sobie boskości w każdej istocie. Wiara w Boga i nieprzywiązanie do dążeń materialnych są najważniejsze dla ludzkiego wyzwolenia. Porzuc przedmioty zmysłów, a zdobędziesz Ramę. Sita porzuciła wygody Ajodhji, dlatego mogła przebywać z Ramą w trakcie jego wygnania. Gdy jej tęskny wzrok padł na złotego jelenia i zapragnęła go mieć, straciła obecność Ramy. Wyrzeczenie prowadzi do radości; przywiązanie wywołuje smutek. Bądź w świecie, ale nie pozwól by świat był w tobie.

Bracia, koledzy, towarzysze i wspólnicy Ramy – każdy z nich jest przykładem osoby przesyconej dharma. Daśaratha z dziesięcioma zmysłami reprezentuje jedynie to, co fizyczne. Trzy cechy (guny) – spokój, namiętność i lenistwo (sattwa, radžas i tamas) – to trzy królowe. Cztery cele życia (puruszarty) to czterech synowie. Lakszmana to intelekt, Sugriwa – rozróżnianie (wiweka). Wali symbolizuje rozpacz, a Hanuman – odwagę. Most budowano nad oceanem ułudy. Trzej przywódcy demonów (rakszasów) – Rawana, Kumbhakarna i Wibhiszana – są uosobieniem cech namiętności, lenistwa i spokoju (radžas, tamas i sattwa). Sita jest świadomością Uniwersalnego Absolutu (brahmadźniana), którą człowiek musi osiągnąć i odzyskać, zaznajając trudności w tyglu życia.

Uczyń swe serce czystym i silnym, rozważając wspaniałość Ramajany. Trwaj w wierze, że Rama jest rzeczywistością twego istnienia.

Sathya Sai Baba

„Rama Katha Rasa Wahini, czyli Słodka opowieść o Ramie”, tom I.

Cała Ramajana jest jak gra w szachy. Miejszem wydarzeń w Ramajanie jest pole bitwy, gdzie wojnę toczą siły dobra i zła. Rama reprezentuje prawość, a Rawana – nieprawość. Walczą z sobą na polu bitwy.

Rawana udzielił światu wielkiej lekcji. Wykrzyknął: „Ludzie, nie żyjcie tak, jak ja żyłem i nie rujnujcie swojego życia”. Jaka jest podstawowa przyczyna upadku Rawany? Niezdolny do pokonania swoich pragnień, niechętny do porzucenia swoich impulsów, Rawana doprowadził do upadku całej swój ród. Jego synowie zostali zabici, podobnie jak jego brat i inni krewni, a w końcu jego kraj spalono na popiół. Rawana wyznał: „Na końcu zniszczyłem siebie”. Takie było przesłanie Rawany dla rodaków w ostatnich chwilach życia.

Tylko dzięki panowaniu nad pragnieniami człowiek manifestuje człowieczeństwo. Ten, kto nie potrafi poskromić pragnień, niszczy samego siebie.

Dobry człowiek osiąga wielkość swoim dobrym postępowaniem. Rawana dążył do osiągnięcia wielkości, ale nie starał się prowadzić dobrego życia.

Z dyskursu wygłoszonego 16.04.1997 r.

Dzień narodzin Śri Ramy obchodzi się we wszystkich krajach. Czyny, słowa i myśli, ciało, mowa i umysł Ramy były zawsze czyste i całkiem wolne od skazy. Prawdę mówiąc, należy cenić opowieść o Ramie jako głęboką alegorię. Każda postać i wszystkie jej działania zapadają w pamięć, ponieważ ta alegoria odnosi się do każdego z nas osobiście.

Często mówi się, że Rama zawsze przestrzegał dharmy. Nie jest to właściwy sposób mówienia o nim. Rama nie przestrzegał dharmy, on był dharmą. To, co myślał, mówił i czynił, to była dharmą i jest dharmą na zawsze.

Z dyskursu wygłoszonego 18.04.1986 r.

Wielbiciele muszą umieścić Ramę w swoich sercach i obchodzić Ramanawami, aby osiągnąć błogość atmy. Czytając epos Ramajany, powinni osiągnąć stan jedności z uniwersalną duszą (Atma-Rama). W tym stanie nie ma poczucia ego (ahamkara).

Z dyskursu wygłoszonego 7.04.1987 r.

Od niepamiętnych czasów każdy człowiek w Bharacie (Indiach) uważał życie Śri Ramy za wzór i starał się uświęcać każdą chwilę swojego życia, postępując zgodnie z tym. Śri Rama inkarnował jako istota ludzka, aby krzewić pokój i szczęście na świecie. *Ramo wighrahawan dharmā* – Rama jest samym ucieleśnieniem prawości. To było tak, jakby sama prawość zstąpiła na ziemię. Dharmą i Ramą są nierozdzielne.

Słowo Rama ma potrójną moc – niszczenia grzechów, obdarzania pokojem i rozpraszenia ignorancji. Gdy wypowiedasz słowo „Ram”, najpierw otwierasz usta, zaczynając od dźwięku *Ra*. Gdy masz otwarte usta, wychodzą wszystkie twoje grzechy. Gdy wypowiedasz *M*, zamykając usta, wejście jest zablokowane przed grzechami, które się wydostały. Każdy musi rozpoznać słodycz, świętość i boskość zawartą w imieniu Rama. Dobrze jest wypowiadać imię Ramy z pełnym zrozumieniem wszystkiego, co ono znaczy. Jednak nawet bez tego zrozumienia intonowanie imienia Ramy ma moc niszczenia wszystkich grzechów.

Musimy nauczyć się intonować słodkie imię Ramy z czystym, nieskażonym sercem, w duchu bezinteresownego oddania. Ludzie muszą nauczyć się mówić słodko i uprzejmie. Słodka mowa obdarza pokojem. To droga do samorealizacji. Śri Rama uwielbia mieszkać w sercu człowieka, który mówi słodko. Recytacja imienia Ramy z całego serca chociaż raz może zniszczyć góry grzechów. Jednak nie należy tego robić automatycznie, tak jak płyta gramofonowa. Intonacja powinna płynąć z głębi serca. Musisz starać się odkupić swoje życie, żyjąc zgodnie z ideałami Ramy i głosząc je światu. Wspominaj imię Ramy z miłością. Boga można sobie uświadomić tylko przez miłość i w żaden inny sposób.

Z dyskursu wygłoszonego 14.04.1989 r.

(dk)

Źródło: <http://www.sathyasai.org/calendar/ramnavmi.html>